

Animal welfare, etológia és tartástechnológia

Animal welfare, ethology and housing systems

Volume 2

Issue 2

Gödöllő
2006

DR. SZABÓ JÓZSEF
(1961-2006)

1961. április 11-én Gödöllőn született. Az általános iskolát Gödöllőn, a középiskolai tanulmányait Budapesten, a Szerb Antal Gimnáziumban biológiai tagozaton végezte. Egyéves sorkatonai szolgálat után 1980-ban a gödöllői Agrártudományi Egyetemen folytatta tanulmányait jó, illetve jeles rendű tanulmányi eredménnyel. Egy alkalommal az egyetem népköztársasági ösztöndíjasa lett. 1985-ben a Mezőgazdaságtudományi Kar állattenyésztési szakán okleveles agrármérnöki diplomát szerzett jó rendű minősítéssel. Tanulmányi munkája mindvégig példamutató volt, lelkiismeretesen készült a mérnöki pályára. Az Állattenyésztési Tanszéken bekapcsolódott a TDK munkába. Diplomamunkáját is az állattenyésztés témakörében készítette.

Egyetemi tanulmányait követően meghívást kapott az Állattenyésztési Tanszék kisállattenyésztési csoportjába, ahol tudományos gyakornokként kezdte választott élethivatását. Gyakornoki ideje alatt spanyol nyelvből középfokú állami nyelvvizsgát tett. Szakmai tevékenysége kezdetben a tyúktenyésztés különböző ágazatainak telepírányítási számítógépes rendszerének kidolgozására terjedt ki. Később a libamájtermelési kutatásokba bekapcsolódva munkája a számítógépes speciális programok készítésében kiemelkedő volt.

Egyetemi doktori értekezését az „Egyes környezeti tényezők hatása a libamájtermelésben” címmel 1988-ban „summa cum laude” minősítéssel védte meg. További kutatásaiban is a lúdtenyésztés kiemelkedő szerepet kapott. Vizsgálatai főként a lúdtömőalapanyag-nevelés technológiai fejlesztésére, a libamáj minőségének javítására irányult. E témakörben kívánt újabb tudományos (PhD) fokozatot szerezni. Publikációinak többsége a lúdtenyésztéshez kapcsolódott. Szakmailag azonban nyitott volt arra, hogy más területeken is elmélyült ismereteket szerezzen. Bekapcsolódott a lótenyésztés oktatásába is, melyet elkötelezett szakmaszeretettel látott el a hallgatók nagy meglepedésére. Másik kedvenc területe a galambtenyésztés lett. Az emu magyarországi megjelenését követően bekapcsolódott az Országos Emutenyésztők Egyesületének munkájába, ahol a tenyésztő munka érdekében komoly erőfeszítéseket tett, s elkészítette az emu tenyésztési programját.

Hosszú ideje tartott szakmai kapcsolatot gazdakörökkel, és előadások tartásával rendszeresen részt vett szakmai tanfolyamokon. Bíróági megkeresésekre a baromfitenyésztés témakörében szakértői véleményeket készített. A család jövedelemforrásának kiegészítése érdekében pénzügyi tanácsadóként dolgozott a Brokernet-nél és üzletkötőként a Generali Providencia biztosítónál.

Élethivatásának azonban mindig az oktatást tartotta. Részt vett az Általános állattenyésztés és nemesítés, a Kisállattenyésztés, a Baromfi- és kisállattenyésztés, a Lótenyésztés, valamint az Alternatív baromfi-tartástechnológiák és biotermék előállítás c. tantárgyak oktatásában. Egyetemi adjunktusként, tudományos munkatársként oktatott a nappali és a levelező tagozatos képzésben. Különösen szívügyének tartotta az orosz anyanyelvű hallgatók tanulmányi munkájának segítségét, magyarországi beilleszkedését. Oktatómunkáját nagy népszerűséggel látta el. Számos hallgató diplomamunkáját konzulensként segítette. Az utóbbi időszakban meggyengült egészségi állapota ellenére a tanszéki feladatait mindvégig – 2006. június 15-én bekövetkezett haláláig – nagy igyekezettel ellátta.

Szerető férjként, gondos apaként nevelte két gyermeküket, Attila István fiukat és Krisztina leányukat.

A tanszéki kollektívába jól beilleszkedett. Szerény, kiegyensúlyozott, derűs, optimista egyénisége hiányzik mindannyiunk számára. Fiatalon, tragikus hirtelenséggel bekövetkezett halálával egy ígéretes életpálya szakadt meg. Kosztolányi szavait idézve elmondhatjuk, hogy

„Ismertük őt. Nem volt nagy és kiváló,
csak szív, a mi szívünkhöz közelálló.
De nincs már.

...
Többé soha
nem gyúl ki a halvány-furcsa mosolya.
Szegény a forgandó tündér szerencse,
hogy e csodát újólá megteremtése.”

Kedves Tanár Úr, kedves Jóska! Nyugodj békében!
Emlékedet tanítványaid, kollégáid, barátaid kegyelettel megőrzik.

Gödöllő, 2006. június 26.

Dr. Kozák János